

saulēlydžio saga

jaunatīš

IŠSAMUS ILIUSTRUOTAS FILMO VADOVAS

MARK COTTA VAZ

Bėgant vasarai ir artėjant „Jaunaties“ kūrimo pabaigai montuotojas Peteris Lambertas dirbo prie paskutinio montažo. „Montuoti filmą – sunkus ir labai subjektyvus darbas, – pažymėjo Lambertas. – Svarbu išsaugoti kūrinio gyvybingumą. Baigiamieji darbai vyko dar tik tris savaites, o aš kiekvieną sceną buvau matęs jau dvidešimt ar trisdešimt kartų, o sumontuotą viso filmo variantą gal pustuzinį kartų. Tačiau kaskart, žiūrėdamas medžiagą, turėdavau įsivaizduoti esąs žiūrovas, kuris tai mato pirmą sykį.“

Lambertui teko sunkus uždavinys išgryninti pradinį trijų valandų trukmės filmo montažą. „Išvydęs pirmąjį montažą šiek tiek susinervinau. Žinau, „Saulėlydžio“ gerbėjai džiūgaus: „Trys valandos Edvardo, Belos ir Džeikobo – tikras rojus!“ Tačiau iš tikrųjų filmas buvo skystokas, stigo veiksmo. To neišvengsi darydamas pirmąjį montažą – montuoji, galima sakyti, aklai. Taigi turėjome mažinti apimtį. Tačiau tai nereiškia, kad būdavo iškerpamos scenos, jas tiesiog sutrumpinome, kad išlaikytume tempą. Reikia viską atidžiai peržiūrėti ir įžvelgti svarbiausia. Chrisas kasdien dirbo su manimi, mes sėdėdavome drauge ir peržiūrėdavome kiekvieną kiekvienos scenos akimirką, ieškodami alternatyvų tam, kas nufilmuota.“

„Tai filmas, kuriame yra vaizdo efektų, veiksmo ir siaubo, bet iš tiesų tai meilės istorija, mes leidžiamės į jausmų kelionę

Belos sapno dalis.

Edvardas (Pattinsonas) apžiūrinėja Belos kambarį.

„Geriausias būdas dirbti prie filmo – apie jį svajoti. Numatyti galimus netikėtumus. Susidaryti labai aiškia spalvų paletę. Kuo glaudžiau bendradarbiauti su režisieriumi. Ir pasitelkti geriausius bendradarbius. Turėdami visas galimybes, filmo idėją ir svajonę pristatome savo vaizdinius.“

JAVIERAS AGUIRRESAROBE, VYRIAUSIASIS OPERATORIUS

kartu su veikėjais, – pridūrė Lambertas. – Ir Kristen, ir Tayloras, ir Robertas buvo nuostabūs, jie visiškai susitapatino su savo veikėjais. Kasdien, filmuojant įvairius dublius, galėdavai matyti, kaip jie susikaupia, įsijaučia. Per pirmuosius dublius jusdavai, kad jie galvoja, kaip nepažiopsoti jiems duodamo ženklų,

kaip neužmiršti žodžių, bet paskui pamatai, kaip jie įsijaučia – perpranta savo veikėjų jausmų subtilybes. Aš, kaip montuotojas, turiu būti diskretiškas. Mano darbas turi likti nematomas, jo esmė – kadruose surasti akimirkas, geriausiai tinkančias filmui.“

„TAI FILMAS, KURIAME YRA VAIZDO EFEKTŲ, VEIKSMO IR SIAUBO, BET IŠ TIESŲ TAI MEILĖS ISTORIJA, MES LEIDŽIAMĖS Į JAUSMŲ KELIONĘ KARTU SU VEIKĖJAIS.“

Belai, kaip ir jos kūrėjai Stephenie Meyer, patinka Romeo ir Džuljetos istorija.

Filmo kūrėjai – tai tarsi keliaujanti cirko trupė: ji atvyksta, pademonstruoja triukus ir pradingsta, palikusi savo svajonių žymes filme. Tas pats buvo ir su „Saulėlydžio saga: Jaunatimi“. Tačiau tai serijinis filmas, todėl studija vėl rodys triukus, vėl grįš į kintantį pasaulį.

„Plyšta širdis pagalvojus, kad Volturių menė nestovės amžinai, kad ji iš tikrųjų nėra marmurinė ir bus nugriauta, – apgailestavo Gilliana Bohrer. – Visas filmo kūrimas yra laikinas vyksmas. Pradėjusi darbą filmo kūrėjų grupė tampa lyg šeima, aktoriai susidraugauja, o paskui išsiskirsto. Jų darbas išlieka ekrane, tačiau tikri daiktai, kurie buvo sukurti tam laikotarpiui, išardomi arba perdaromi. Vis dėlto serijinis filmas puikus tuo, kad prie jo galima sugrįžti ir kurti toliau. Kiekviena

knyga pasakoja savo istoriją. Man patinka, kad kiekvieną filmą režisuoja kitas režisierius, jie dirba įvairiais stiliais. Tačiau veikėjai ir aktoriai nesikeičia. Kiekvienas filmas atrodo unikalus, tačiau yra visumos dalis.“

Baigiant „Jaunatį“ imta planuoti „Saulėlydžio saga: Užtemimą“. Filmavimo pradžia numatyta 2009 metų rugpjūčio mėnesį.

„Šiuo metu dirbame su scenarijumi, – birželį sakė Bohrer. – Reikės kelių naujų aktorių, pusę filmavimo vietų jau turime. Įdomu, kad „Jaunatis“ suteikė kitokios patirties negu „Saulėlydis“. Tuo metu, kai buvo žvalgomasi filmavimo vietų „Jaunačiai“, aš ieškojau režisieriaus ir su Melissa kūriau „Užtemimo“ scenarijų. Taigi, kol Wyckas mąstė apie „Jaunatį“, aš sukau galvą dėl „Užtemimo“.

„Man šis filmas buvo atgaiva. Su ankstesniu filmu turėjau vargo, jaučiau, kad jis tarsi atimamas iš manęs. Šis filmas, palyginti su anuo, buvo tikras džiaugsmas, galėjau panaudoti viską, ką iki šiol išmokau, turėjau progą dirbti su nepaprastais žmonėmis. Ateidamas į komandą nesuvokiau, kokį entuziazmą [aistruoliams] jis kelia, ir tai irgi įkvėpė. Šis entuziazmas buvo papildomas akstinas, kai su Peteriu Lambertu sėdėdavome montažinėje. Vargu ar kas nors tikėjosi šitokio didžiulio susidomėjimo – sakytum, kilo sniego lavina, knygos ir filmai papildė vieni kitus ir kartu sukūrė šį įstabų kultūros reiškinį.“

CHRISAS WEITZAS, REŽISIERIUS

Tačiau statyti serijinį filmą smagu, nes turi daug galimybių remtis tuo, ką esi sukūręs. „Saulėlydis“ buvo puiki pradžia. Mūsų aktoriai dirbo talentingai. Negaliu sulaukti, kada išvysiu tęsinį.“

Summit direktorius Erikas Feigas pažymėjo, kad studijos strategija – kiekvienam filmui parinkti kitą režisierių.

„Kiekvienoje knygoje iškyla savitos emocinės problemos ir jų sprendimo galimybės, todėl kiekvienai jų stengiausi rasti tinkamą režisierių.

„Saulėlydis“ yra paprastas ir tikroviškas, o Catherine Hardwicke – pirmoji režisierė, su kuria susitikau, buvo tinkamiausia kurti šį filmą. „Jaunatyje“ emocijos sudėtingesnės, čia grumiasi stipresnės jėgos, ir Chrisas Weitzas gebėjo tai parodyti. „Užtemime“ sunkiausia vaizdais atskleisti, kad prieš

apsisprendama Bela atsiduria skirtingų pasirinkimų ir galimybių kryžkelėje. Kas galėtų tai perteikti? Davidas Slade'as. Taigi kiekvienam šių filmų, atsižvelgdami į svarbiausias gvildenamas emocines problemas ir jų vaizdavimo būdą, stengėmės rasti tinkamą režisierių, ir aš esu tikrai patenkintas pasirinkimu.“

„Užtemime“ grįžtame prie pasakojamojo stiliaus, – pridūrė Wyckas Godfrey. – Filmavimo aikštelės jau sukurios. Visi gaivalai jau žino apie Belą ir ima ją persekioti, sprendžiasi herojų santykiai... Kas nutiks Forksui, jos šeimai ir draugams?“

„Jaunaties“ romano pabaigoje Edvardas su Bela drauge mėgina atsakyti į šiuos klausimus. „Edvardas stovėjo šalia apsikabinęs mane, – galvojo Bela giliai įkvėpdama. – Ir kol taip bus, ištersiu ką tik nori.“¹⁰

**„KIEKVIENAS
FILMAS ATRODO
UNIKALUS, TA-
ČIAU YRA VISU-
MOS DALIS.“**